

Epistolicum
MACHNEROMNEMA

a. e.
V. CL. Consultiss.

MATTHIÆ MACHNERI
Reip. Vrat. ab Expeditionibus Latinis,
inq; Ecclesiastico & Orphanorum Judiciis
NOTARII

prid. Eid. Jul. clō Isc LXII.
beata Justorum morte defuncti,
compendiosa actæ Vitæ Epitome,
conscripſit

JOHANNNE GEBHARDO
Profess. Con-R. & Bibliothecario
Elisabet.

VRATISLAVIÆ,
Typis Baumannianis, exprimebat
GOTTFRIED GRÜNDER.

510294

*Ad Viros
meritisimis Titulorum culogis
compellandos,*

PAULUM CHRISTOPHORUM

LINDNERUM,

GEORGII, Celsissimi Ducis

Lignicensis & Bregensis

CONSILIARIUM & SECRETARIUM Amplisf.

SAMUELEM POMARIUM, SS. Th. L.

& Magdeburgi ad S. Jacobi Pastorem
vigilantisf.

JOHANNEM PETRUM TITIUM,

Athenæi Gedanensis Profesf. & Orator.
celeberr.

BALTHASAREM THOMAM, Reip.
Namslaviensis Syndicum gravisf.

SEBASTIANUM ALISCHERUM,
P. L. C. Lignicii in Petro-Paulino Archi-
draconum meritisimum.

HENRICUM Mühlpfort / J. U. C.
Philologum & Poëtam elegantisf.

Amicos nominis Machnerani singulares.

859

Ujus mortem nuperis meis, Fautores honoratissimi,
ejaudem jam Vobis perfero Vitam. Utinam falsam,
inquieris, illam, hanc veram! Veram sanè utramq̃.
Consolesur tamen nos, quod integrè, caste, graviter
hac fuerat transacta, illa piè obita. Suscipietis
igitur hanc, si non dulcem, gratam tamen, utpote amicam; aut certe
quidem dulcem-amaram. Quod enim Attalus, è Stoa, sub Tiberio
Philosophus de amicorum defunctorum memorià judicavit, idem pro-
fecto etiamnum persentiscimus Amici reapse. Eam autem ita censuis-
ille jucundam, quomodo poma quædam sint suaviter aspera; quo-
modo in vino nimis veteri ipsa delectet amaritudo. Et sanè dulci
amarore, nec non amaro quodam dulcore mentem meam perfrui, quo-
tiescunq̃ vitam Amici rectè ingenueq̃ transactam ruminò, non pos-
sum non profiteri. Idem aliis evenire facile mihi persuado; utpote
cum dulcis hac Amicorum vita fortisq̃ amarities nostram quoq̃, quæ
animi discruciamur, soletur quasi solitudinem, vitæq̃ laudabiliter
acta retractatio viduitatis acerbisatem molliat minuatq̃. Quan-
doquidem cum Amicis ita, etiam absensibus, licet, & quidem quoties
velimus, quamdiu velimus, conversari. Sed & ignoscite, Animæ
eruditissimæ, audacia huic, quæ materiam stilo vestro limatissimo
dignam, non dubitavit præoccupare. Loci præsentia, consuetudo
cotidianæ, immò ipsum Macarizæ judicium, nescio quo adfectu de-
vium, stilum pariter invitârunt. Qui si depressus videbitur &
biuleus; scisote, tristem mentis caliginem alium nolle subministrare.
Quodsi ergò longissime respicimus spatium præteriti temporis, &
pueritiæ memoriæ MATTHIÆ MACHNERI recordamur ultimam,

A 3

SUNA-

cunabula illi praeiit non ipsa quidem Sillesia nostra Metropolis, quae volens labensque hunc Civem excepit, amplexa est, fovit; sed ager in Ducatu Javorano Polschwizenlis. Quandoquidem nec ubi prognatus quisquam, sed ut moratus, quisque sapit, difficit: nec qua regione, sed qua ratione vitam inierit, considerat. Olitori & Oenopole verti quidem vitio nequit, mercem suam ex nobilitate loci commendare, olus puta Phliasium, vinum Cbium, Falernum, Thasium. Tellus enim alumna malum ad saporem meliorem juverit. At enim oppido alia hominum est ratio, quorum ingenia in uno eodemque loco longe proveniunt diversa. Ita apud Abderitas stupidos Democriti acrimoniam, inter Scythas Socordes Anacharidis sapientiam; apud Athenienses contra sollertissimos natam accepimus Melitidis fatuitatem. Atque hinc nec Ulysem Homericum niduli Ithacensis se Civem, nec L. Apulejum Madaurenses, Seminudam se & Semigetulum esse, penitus. Qualis igitur quis, non unde satus sit, in primis attendendum. Loca quippe non viri; sed viri locis opinionem conciliare verum est.

Parentes autem, qui felix hoc protulere germen, equinam? Integritate vita magis, quam fortuna muneribus instructi, PETRUS MACHNERUS, antiqua innocentia fideque Villicus; & HEDWIGIS SCHERERUS, Matrona pietatis in DEUM, castimonia in Maritum, caritatis in Subolem, sedulitatis sua laude in familiam suam omnem conspicua. His igitur MACHNERUS Parentibus profatus sua Virtute involutus in altiore locum est annisus. Nec generis ipsi humilitas de laude hinc verum quicquam deserit, cum alii doctrinam praestantes Riri, pari Nativitatis sorte usi, Virtute sua aequè probarint, non tam qui geniti, sed quales evadamus, notam vel creta mereri, vel carbonis. Atticus ille senex Socrates, sapientissimus mortalium, corinis Delphicis, iudicatus, natus Sophronisco, Patre marmorario, & Phænarete, matre obstetrice, Virtutem neutiquam respicere mapalia, ingens cuique est instar. Aeschinis atque Demosthenis, Oratorum totius Graeciae clarissimorum, Parentes è stirpe plebeja fuisse ortos, arguit hoc, quod

quod illius mater pulsandis tympanis, huius autem Pater cultellis vendendis vitam tolerasse, & ipsum etiam hunc suum filium, à carbone, feripe, laqueo igne, & parante gladiis incude, ad Rhetoriam misisse perhibetur. Enimvero, qui genus laudat suum, laudat aliena. Nemo siquidem in nostram gloriam vivit, nec, quod ante nos fuit, nostrum debet judicari. Animus facit erectum, nobilem, excelsum: cui, ex quacunque conditione, supra fortunam licet exsurgere. Quin immo potioris censo Virtutis argumentum, familiam, cum Iphicrate, abjectam & obscuram è tenebris in lucem provocasse, quam inclutam, cum Harmodio, vita seposita atque ignavia obscurasse. Quid, quod vir bonus amplissime olim laudari existimabatur, si bonus agricola, bonus Colonus habebatur? Sic Vita hac rustica, parsimonia, diligentia, temperantia Magistra, ad ingenii acumen haud parum quoque videtur conferre. In urbe enim luxuries creatur; ex luxuria existat ingenii hebetudo necesse est; ex hebetudine Parentum, obtusa filiorum indoles oriatur oportet. Vita autem hac frugalis & temperans ingenii subtilitatem & acumen liberis qui non facile suppeditet? Unde eapropter de hac Genitorum sorte animum MACHNERUS neutiquam desponderat, praesertim cum hi non bene genuisse contenti, de educatione quoque pia liberalique in primis fuerint solliciti. Eam enim, quae Christiana Parentum devotorum Pietas, à DOMINI domo, aequè ac par, inchoarunt. Atque hinc postridie statim ejus Nativitatis in sacro Regenerationis fonte eum renascendum, & salutaris CHRISTI mysteriis initiandum obsulerunt. Ubi arguto MATTHIAE nomine, ob festivam Apostoli cognominis Parascenen, suo insignitus est meritissimo, videlicet, DEO donatus.

Sic namque Latino

Dicitur eloquio, lingua Theodorus Achivus.

Ass enim, ut Patrem inter rusticantes enutritum non erat clam, rationem surculorum maturè esse habendam, si ad proceritatem aliquando, excussa toruosiore, debeant accrescere: ita & idem seriam sui Faloli curam tempestivè sibi gerendam esse censuit. Ac proin in Christiana

Christiana cum devotione & timore DOMINI ab i. agruiculis teneris
preformatum, consilio maturante, dextra fidelis, litterarum & mo-
rum cultura commisit. Parvulus igitur pufio, & bona mentis alu-
minus, ac futurus Minervae olim ac Mercurialis Eunomia Proxenetæ,
sedem ac magistrum studiorum nanciscitur vicinam Jauraviam, locum
ingeniorum cultu, ea tempestate, nominatissimum. Ibi ergo sub dextra
Magistrorum Clasicorum informatione, & vigilantis comprimis Epi-
charmi celebratissimi M. Danielis Vechneri inspectione, eos in studiis
humanioribus fecit progressus, ut anno ætatis suæ vigesimo primo; Sa-
luti nostræ supra millesimum sexcentissimum duodevigesimo, post feriæ
Anastaticas, Athenarum Leucoreum, instructus satis, & probe mentem
suam viaticatus, adierit. Scilicet non præpostero adolescentium ple-
rorumq; cruda studia in Academiam propellentium more; sed exspe-
ctatâ prius iudicii aliquâ, cum ætate, maturitate, & adhibito simul
Thaletis prudentissimæ, VECHNERI, iudicio; quod Helices instar ipsi
aut Cynosura habebatur, ad cuius ductum studiorum Academicorum
cursum dirigeret. In aliam igitur hanc litterarum matrem delatus,
non Vacuna se & Marcia, minutus jam Satrapes, non Dionysii Orgiis
Veneris vè ministerio tradit, quales oscitantia Mystras hant paucos cum
gemitu & fastidio suo indignabunda subinde nutriunt Lycæa, quos
una plerumq; eruditio circularis, at impudentia commentu insigniter
suffulta, ita sufflat, ut eos tantum non intendat rumpere. Sed cum
eo, tanquam ad mercaturam bonarum se artium missum esse scires,
assiduus & accubus in omni litterarum sibi necessariarum genere;
ita per ipsam trieteridem, & præcipuè in Juris, Politices, & Historia-
rum, hisq; cognatis studiis versatur, ut nobile illud Arnoldi Clapmari
triennium ibi videatur transegisse. Nec enim avulodidaxi intra
parietes delitescens privatos sibi ipse quarit, quâ ad edita illa Pruden-
tum templa deveniat, semitam: verum summos in his Scientiarum
diverticulis Rhammufios & Scævolas, Doctores sibi Doctoresq; seligit.
Ab Augusto enim Buchnero, verè augusto ibi litterata humanitatis
Dictatore, inq; illo Lyceo erudita antiquitatis Statore singulari audis
decla-

863
declavari Papinium Statium, Poëtarum illum generosissimum, quo
nullus, nec veterum, nec recentiorum, ad Majestatem Romanam acce-
dit propius, Aquilini cognomine ob id, à dicendi sublimitate, hono-
ratum. In acquirenda Historiarum cognitione frequens ipsi est &
cotidianus Mystagogus Reinholdus Franckenbergerus, Profesor Hi-
storiarum celebratissimus. Præcepta Morum & Philosophia Civilis
haurit à summo illo tunc temporis Philosopho JACOBO MARTINI,
Theologo dein primicerio, cuius non Syntagma tantum Ethicum, sed &
Collegium inprimis Philosophicum Practicum, cum aliis centenis Au-
ditoribus, avidè frequentat. Verum enimverò cum oculus ad metam
nunquam non sit dirigendus, cura ipsi præprimis cordiq; Juris est
cognitio, in quo ut cavere, consilio juvare, atq; hoc Scientia genere
aliquando prodesse possit quam plurimis, cati scilicet Elii Sexti instar,
qui à Vate Rudio ob id, egragie cordatus homo dictus, ante alia alla-
borat. Eapropter Antecessores Juridicos, Joh. Valentinum Feerke-
rum, Wolfgangum Hirschbachium, Lucam Becmannum, nec non
Christian. Krembergerum, tam publicè frequenter, quàm privatim
adit. Ac nè sibi Samii Lucumonis obtinere cor, & soli videatur sa-
pere, aliorum quoq; iudicia collecturus inprimis Actionum materiam,
methodo artificiosa, à Johanne Blaufusio JC. & Reip. dehinc nostræ
Frat. Scabinographo meritisimo, Disputationibus tribus comprehen-
sam, unâ cum aliis duobus Collegis, publicè & disputat, typisq; publicat.

Quisquis itaq; basi cum laude ita jacta palatium Dices consultri-
ci, eo ordine, nisi, firmitate, superinstruit, aliis possit videri Spartam
suam Academicam plus satis ornasce; Machnerus tamen noster ipse
sibi nondum satisfecisse visus, igneo suo ingenio ardet tendere Plus
ultra, & Emporium illud Palladis, Mercurii, Themidos Alfaticum
adire gestit, ut nempe nitidiorum exhinc studiis Argentina, adjectis
nempe bellis Scientia varioris tectorialis, imponat coronidem. Publico
itaq; totius ad Albim Academia instructus testimonio, & Vale in super
reliquis quoq; Schola Patribus dicto, Friderico nempe Balduino,
Wolfgango Franzio, Balthasari Meisnero, Nicolao Hunnio,

*& prater Theologos, Danieli Sennerto, Wolfgango Schallero, alijs
Argentoratum contendat. Ubi hac confestim felicitate possunt, ut Pri-
vilegia consummatissima Universitatis illi ab augustissimo Imperatore
FERDINANDO II. collata, in publica sollemnitate eidem, incredi-
bili splendore, representari oculis pariter atq; auribus asurpes. Es
quia usu, cui optime creditur, edoctus, quantum interfit momenti cum
Viris eruditâ rerum experientiâ claris versari, accirco & hic se lumî-
nibus Academia fulgentissimis, quâ privatim, quâ publicè, applicare
satagit. Præcipue autem MATTHIÆ BERNECCERO, at quanto
per omnem Europam politioris litteraturæ & Civilis Scientiæ Semoni?
Hunc morum & eruditionis limatioris amabilitate ita capit, ut ejus
commendatione facile etiam in notitiam deveniat & familiaritatem
DIONYSII GOTHOFREDI, Jcti famigeratissimi, & ob senium
tum extremum eò venerabilioris; GEORGII item MICHAELIS
LINGELSHEMII, Consiliarii Palatini. Quos celeberrimos Astræa
Secretieris Duumviros primo velut impetu tempestas belli tricennalis
Heidelbergâ illuc eiecerat. JUSTUM porrò MEIERUM, Collegi
Digestorum Argentoratisensis Auctorem & Doctorem felicissimum, nec
non JOACHIMUM CLUTENIUM, itemq; GEORGIUM DAVI-
DEM LOCAMERUM eo audit studio, ut horum postremus, industriam
ejus respiciens non abs re Nostri sū vū & d'yois Albo Socraticam illam
ad gloriam, & quasi compendiariam viam, videatur inseruisse.
Si quis id agit, ut, qualis haberi vult, talis sit. Veluti autem cum
GREGORIO BICCIO Budis, Lusato integram inter paritatem stu-
diorum amicitiam usq; excoluerat: ita postquam ad Professionem pu-
blicam ille, Noster verò ad Laves paternos, hac inter, depehantur,
eandem semper inviolabiliter, ad vita usq; terminum, exercere, &
familiari Epistolarum commercio stabilire uterq; perseverat. Quid
de summo dicam Philologo, BALTHASARE VENATORE, summum
consente hunc Machnerum suum amicum? Quid de JOHANNE
MICHAELE MOSCHEROSCH, Philologo eruditissimo, & Politico,
ut Scripta ejus docent, ingeniosissimo, non picto, ut ipse ait, non ficto;
sed*

86
*sed vero, sed sincero, sed MACHNERI toto? Quid de multis alijs, eru-
ditis, honoratis, celebratissimis Viris, quos Argentorati studiorum con-
junctio ipsi peperit Amicos? Usq; adeo grata est sua natura i virtus,
repulsa omnis nescia. Cujus corroboranda occasionem temporum no-
lenti valenti obrudit sinisteritas. Dum enim mira, rerum in Silesia
omnium interea fit facies, in Galliam Sedanum secedit, inq; ea Acade-
mia ab ore CAROLI BORDELLI, Jura publica profitentis, per menses
sex, quantum quidem febrilium paroxysmorum, quibus tum conficta-
tus, insultus admittunt, totus pendet. Cumq; celeberrimi Gallia Theo-
logi, PETRI MOLINÆI, haud infrequens esset Convictor, cum in-
signi prolubio audire sicut à prandio filios heriles, maximum quidem
natu Biblia Gallica Græcè exponentem; minores duos Gallicè eadem
legere, & paraphrasticè explanare; Parentem autem ipsum aspidere,
& sicuti aqua hæsît, plenius interpretari. Quod industriosum Viri
magni in erudienda Subole studium quopies ruminabat mirificè & tunc
se recreatam, & adhuc delectari non inficiatus est. Atq; ita militares
illi, qui multum ipsi credebantur officere, Patria motis, hant parum
profuisse visi sunt. Inter eosdem autem porrò aliquoties ipsi tam sub
auspiciis ERNESTI Comitû à Mansfeld, quam in Galliâ, monstrata
spes de loco aliquo honesto in militia occupando. At, cum facies rerum
omnium esset turbatissima, maluit caute anguem in herba latentem
desugere, animumq; in re periculosa plena alea retrahere, quàm altius
se Charybdi huic immergere. Et quemadmodum apicula Hymettium
vel Matinum hinc inde thymum, & flosculos rorantes depasta, cruraq;
nectare suo plena, de præsepibus & alvearibus tandem repetendis sunt
memores: ita Machnerus noster, libatis innumeris Scientiarum flo-
sculis, domuitionem jam, nectare sermonum plus quàm Socraticorum
refertissimus, meditabatur. Reversum hinc Sedano Argentinam cau-
datus suprâ Berneccerus, pristini favoris memor, amicissimo hoc comi-
tabatur Hædæporico, Amoris in eum sinceri ambrosiam etiamnum spi-
rante, & repeti hic vel ob id digno, quod tribus quatuor ante beatam
anabysin diebus, memoriâ adhuc exprompta Macarites norat referre:*

Mallem equidem, MACHNERE, tuo prasente liceret.

Longius adspectu colloquioq; frui.

At quia vincit amor Patriæ, laudabile cœptum.

Pergito : sis Patriæ, quod potes esse, tuæ.

Hoc tamen esto memor, nè, dum te Patria honorat,

Nostri dediskas amplius esse memor.

Grato itaq; honorificoq; AVE dicto Præceptoribus, Patronis, Favoribus, præter præfatos, ISAACO FROENEISEN, JOHANNI THOMÆ OBRECHTO, TOBIÆ SPECCERO, MELCHIORIBUS SEBIZIIS, JOH. RODOLPHO SALZMANNO, PETRO BREDERO, THOMÆ WEGELIN, CASPARO BITSCHIO, ANTONIO WOLFFIO, JOHANNI SCHMIDIO, MARCO FLORO, aliisq; Celi hujus Academici sideribus vasa, domum se recepturus, colligit. Quo autem adfectu almam hanc suam nutriculam reliqueris, restem habeo ipsius Carmen aliquoties mihi inter colloquiorum familiaritates repetitum :

Argentina vale, studiorum mater & alitrix,

Visa diu, nunquam sed mihi visa satis.

Nemiquam tamen voluit, perinde ut bos ad sua pabula, uno quasi impetu, & quod Geometrarum dicunt filii, per hypotensam, in solum deferri patrium ; sed prudenti quadam inclinatione alia quoq; vicina simul perlustrare satagit Ephebea. Unde in Tubingensi ipse innotuerunt Viri summi THEODORUS THUMMIUS, LUCAS OSIANDER, HENRICUS BEER, JOH. HALBRITTER, JOH. HARPPRECHTUS, JACOBUS REIHING, THOMAS LANSIUS, JOH. GEORGIUS BESOLDUS, atq; alii scholæ hujus Atlantes Scriptis suis inclusisimi. In Jenensi, præter magnum illum JOH. GERHARDUM, DOMINICUM ARUMAEUM, VALENTINUM RIEMERUM, quos Athenæi hujus ad Salam Triumviros antehac A. C. c1810c XXI. consulaverat, JOHANN. MAJOR, JOH. HIMMELIUS, PETRUS THEODORICUS, ORTOLPHI FOMANNI, aliisq; plures Lycei hujus Antistites facti ipsi cogniti, quorum favorem sibi conciliaret nullum non movit lapidem. Quam impendio hila-

rum

rum insuper ac lubentem feceris JOH. GEORGIUM DORSCHHEIM fortuitus ejus ibidem conspectus, dum jucundam utriq;, quàm Argentina prius pepererat memoriam, Musa Salades refricans, testem laudo hunc ipsum celebratissimum dehinc ad Varnum Theologum, necdum hodiè id in Albo Machneriano insicantem. Etenim si vel imagines Amicorum absentium sunt jucunda, quæ horum desiderium vel inani, vel tennicula cerè quidem relevant solatio ; si ii velin somnis occurrentes delectant, qui non ipsi prasente nos sermonis atq; morum suavitate, miro Amicitia condimento, apprime exhilarent ? Digresso autem porro Jena Lipsiam volupe fuit vultu & voce perfrui DANIELIS PUTSCHERI, VINCENTII SCHMUKII, HEINRICI HOEPFNERI, FRANCISCI ROMANI, SIGISMUNDI FITZCKELTHAUSII, CHRISTOPHORI PREIBISII, & quos ceteros pbes Academica venerata est Patres. Hos ergò jam recensitos omnes universos, siue dignitate venerabili, siue celebritate nobili, siue Eruditione præstabilis eximios Viros, & Germania hinc nostra quosdam quasi Ambrosios, Augustinos, Paullos, Papinianos, Hippocrates, Galenos, Socratas, Platones, felici contemplatus est oculo, immò Fautores sibi ac Amicos horum hant paucos, modestia sua amabilitate effecit. Atq; sic reversum tandem Patria, unà cum ipso Anni c1810c XXIV. termino, cum prolubio excepit, ac talem simul deprehendit, qualem singularis de eo expectatio pridem sponderat. Dotibus proin ingenii ejus animadversis, ratum & ipse fecit, quod Cynicus quondam Sinopeus de Virtute, Menodorum commendaturus Apollexidi, judicavit, eam videlicet sui ipsius esse commendatricem. Quandoquidem qui vita se sua probitate commendat ipse, nullis verborum lenociniis gloriosius commendabitur. Unde hinc, Anno mox sequente, Cæs. Regiæq; Præfecturæ Ducatum Suida. & Jav. adsciscitur à libellis, & brevi post, quàm bonus sit JCrus, bonus Philologus doctrinà ; quàm bonus Amicus, bonus Christianus vità ; quàm bonus & virtuosus Vir utraq; demonstrat. Prima igitur Scientia legalis Tiocinia edit in illustis hujus Præfecturæ Cancellarià, in qua, qui vocatus à libellis perspecta ingenii

B 2

ipsius

ipsius dexteritate, Secretarii ut plurimum functiones obire jabetur. Quibus ea quoque contentione per ipsum sexennium defunctus est, ut A. C. cl. lxx. non nisi temporum ratione, & gemino à duobus Praefectis, eoque honorifico operarum suarum cum laude transactarum testimonio, fuerit dimissus. Re ergo pensulatus, quorsum se verteret, deliberata, ipsam sedet concedere Silesiae Metropolitin, aliam hanc nostram nutricem. Ubi Causarum Patronus ita Clientium suorum agit causas, ut eodem Nostrum eulogio, quo Salvium Liberalem honestavit olim Secundus, verè quis potuerit maculare. Ita subtilis, dispositus, acer, disertus, omnia actionis suae vela quodam velut vento facundia impleta iudicii exactioris remigio provexit. Atque hinc laudabilis hominum de eo existimatio Senatui Boleslaviensi facile ipsum commendat, ut honorabili Syndici muneri praeferatur. Quam Spartam quoque suam ita per triennium ornata, ut, nisi ob eandem status rationem, titulo per Regios Commissarios honesto, esset dimissus, & Patribus pariter atque Civibus Boleslaviensibus nunquam non fuisset gratissimus. Nubeculam igitur esse ratus est, cito transiuram, aucterè quidem citra noxam eorum, qui rerum ita suarum satagunt, ut oleum ipsos lampadi Christiana suffundendum ne deficiat. Atque ea propter quod MICHAEL BARTSCHIIUS JCIus & Poeta Silesia nostra haud aspernandus Albo ejus inseruerat distichon, menti simul suae infixam esse o maxime ipsa declaravit praxi. Nimirum.

Quod DEUS imponit, molle est: quod judicat, æquum est.

Quod statuit, justum est: quod facit, omne bonum est.

Christianus siquidem quiritatu nimio non debet confici, si sedem mi-
grave jubeatur, cum totus hic terrarum Orbis spatiosissimum sit pala-
tium, in quo summus Paterfamilias modò hoc nobis, modò illud conclave assignat, etsi non ubique aequè splendide & commodè diversetur. Quin immò non loca ipsa felicitatem beatitatemve ullam afferunt homini, sed unusquisque nostrum ipse sibi & Patriam & vitam beatam omni tempore, ubicunque locorum, efficit, uti non minus verè, quam scitè ERASMUS UNGEPUR, D. & P. P. Altdorfenfis, ex iudicio Philischi

869
Philischi apud Dionem Cassium, antehac MACHNERUM hunc nostrum commonuerat. Sed enim verò DEUS, quae aeterna & benigna Opt. Max. Monarcha & Parentis nostri benignissimi praeconia, inter haec de eorum pridem cogitaverat. Incomparabilis siquidem ille Metropoles nostra Pericles REINHARDUS ROSA in ROSENIGK, Patronus Virtutum Machnerianarum singularis, vacuifactor Cancellariae à Latinis expeditionibus officio, memor veteris illius devotionis, cum aliud de eo capessendo admonet. Pareat consilio, & vocatus A. cl. lxx. XXVII. Orphanorum simul, atque intra octennium, Ecclesiastici insuper iudicii Notarius, munere tergemino per ipsa quing. lustra ita defungitur, ut & Curia atque Ecclesia justum eum dextrumque, & uno verbo, bonum expertae sint JCrum.

At vero non bonus tantum JCtus, sed & bonus erat Philologus. Hellenolèxia siquidem Conditor Vechnerus, Dux & Moderator studiorum ipsius unicus, non Latini duntaxat idiomatis, sed & infimus Graeci fundamenta sic locaverat, ut in hoc quoque studiorum genere, quod alioquin Iustitiae Sacerdoti non usque adeo haberi solet necessarium, progressus fecerit perquam commendabiles. Intelligebat quippe vir literatissimus, quanta, velut in omni litteraturâ; ita & in Jurisprudèntia linguae hujus necessitas. Non erat nescius, quam festivè illa haecenus factum; ex quo à Budaïs, Cujaciis, Alciatis non aequè ex Bartholorum, Baldorum, Jasonum contortuplicatis Commentariis, quam Graecae Sophiae nectare, mens Editorum genuina plene planeque eruta, & haec ipsa Orbis Domina ex feraci pollinctorum potestate vicissim erepta, inque aeternitatis suae asylum asserita est. Nec clam ipsum erat, quoties Linguae hujus doctissimi bubulos sapientissimi Iberorum cottabos metuant, simul in scopulos suos, h. e. dictiones Pelasgas incidunt, & retro pedem, cum Accurfio suo, ferre coguntur.

Im; rovisum aspris veluti qui sentibus angvemi.

Præsit humi nitens, trepidusque, repente refugit.

Necessario itaque hoc Linguae cultiorum gentium gemina instructus
Piatto; cum prolebo inter naturalem studiorum graviorum remissio

nem & laxitatem, Philologorum vireta subinde collustrat, & modo vel ritus Atticorum Laconumvé, vel mores Quiritium, omnesq; pervagatur Annales; modo alios Oratoris Arpinatis impetūs; jocos modo & lepores Poëtarum, quos primā juvenia hauserat, retrahat. Unde & eam sibi paraverat sibi facilitatem, ut in scribendis tam publicis, quam privatis suis ad Amicos litteris esset versatissimus, & aequè citò concinnaret Epistolam, sciam satis eruditamq; ac asparagi, quod ajunt, coquuntur. Quod sanè mirum non est, cum, ex cultu humanitatis litterata ab adolescentia usq; continuato, aded profluentem sibi ipsius Sermonis Latinaris pepererat volubilitatem, ac si dictione uteretur maternā. Atq; hinc rara quoq; Civium honoratiorum vel parata habentur sunt connubia, vel elata funera, ubi non simul Machneri nostri scripta vidissemus, eaq; nec de trivio, Carmina. Illa siquidem in talismodi Gratiarum hortis inter flosculos eluxere (pace tamen aliorum dixerim;) ac vel rosa Pastana, vel viola punicea inter alia novella Flora purpurantis germina. Et profectò, quantum litterarum fuerit bello, si nihil aliud, vel una queat arguere Bibliotheca. Illa siquidem non ipsi tantum functioni necessariis, id est, Juridicis; sed & insuper omnis generis aliis, Theologicis, Philosophicis, Philologicis Voluminibus ita est instructa, ut Corpus hominis privati librarium penè videatur superare. Quae tamen omnia sacrorum opera ingeniorum non in speciem sui & cultum Musci comparaverat, ut parietum essent ornamenta & ipse inter ea jucundè, frontes horum respiciendo titulosq; oscitaret; quam non nullorum luxuriam aequè vitiosam esse censibat, ac in Corinthia pictasq; tabulas effundere impendia. Sed ipsa, quanto studio isdem quoq; fuerit accubans, etiamnum edocent Volumina hinc & hinc manu ipsius connotata. Quae rara evolvendi Scriptores politiores solertia què non verum in literatura multijugā peperisset Polyhistora?

Velut itaq; optimus noster MACHNERIUS bonus fuit Jctus, bonus Philologus: ita nec minus bonus audiit Amicus. Ut enim de Amicitia archetypa illa, h. e. ea, propter quam homo vel ipsos deserturus est

87.
est Parentes, primo dicam loco; eam is A. Cls Ioc XXXI. IV. KL. Aug. auspiciatus est primò cum MARTHA SCHULTESIA, puellā apprimè morata, & egregiis hujus sexūs dotata Viriutibus, Civis & Mercatoris inter Javoranos honoratioris CASPARIS SCHULZII filiā natu maxima. Quam amabili autem nexu ea fuerit contracta, testes fuere filia dua, altera ANNA MARIA Cal. Octobr. Cls Ioc XXXIII. nata, at die mensis sequentis undecimo mox iterum, herba solstitialis instar, inter lacrimas & suspiria Parentum, denata. Altera FLORENTINA, Virgo etiamnum superstes, puellaribus Viriutibus, pro nomenclatura sua omine, satis florulenta. Ast enim, utinam hac Amicitia ipsius connubialis tam diuturna fuisset, quam fausta! Aliiter siquidem DEO, Biarchæ Supremo, visum, qui copulam hanc, alioquin irruptam, ab ipso statim filiae alterius partu a. d. IV. Cal. Jan. dirupit, ita ut ipsis Cal. A. Cls Ioc XXXVI. auspiciibus, quas votorum hilaritas nobis plerumq; reddit jucundissimas, Uxor puerpera elata tristes admodum eas & inominatas efficeret. Sed quid ageret? Respexit, ex voto & foasu amicissimi JOH. SEILERI, Cos. Boleslav. ad divinae providentiae consilium, & totam ingenii vim ad obsequium ejus applicuit, unde omnis prosperandi ratio appetenda, speranda. Animo igitur ad sati obsequium composito, piè Christianeq; luxit, sed &, sesquianno tandem elapso, eluxit; & Amicitiam parem contrahere animus cum MARIA JAKOSCHIA, puellā lectissima, Viri Amplissimi CASPARIS JAKOSCHII, illustris Suidæ. & Jav. Ducatum Praefecturae quondam Secretarii relicta Filia, nuptiarum sollemnia Lignici Cal. Quintil. A. Cls Ioc XXXVII. celebravit. Et quam sanctè Amicitia ea, quam amanter inter eos fuerit culta, docet etiamnum erecta ab ipso, illi humanis A. Cls Ioc XLI. exempta, tabula mnemonica hū concepta culogis, quod fuerit carissima, bene merens, familiā nobilis, ingenio præstabilis; arcano quidem Numinis consilio sterili corpore, sed fecunda Viriutibus; & inprimis devotione, moribus, obsequio, in DEUM, bonos, Mariem; ac, quod rarius est, maternā pietate in Privignam, ad exemplum commendatissima. Quanta igitur ex casu hoc Conjugis optima dividiā, quanto mentis sq; valore fuerit

fuerit distractus, loquuntur etiamnum Carmina in defuncta honorem. Vidui solatium, à Fautorum & Amicorum sympathia typis publicis exscripta. Animo tamen aquo, qui optimum arumnarum condimentum, hanc renovati vulnervis prioris acerbisatem, eamq; dehinc duplicatam, pertulit, in mentem sibi revocans illud Cleanthéum ab Epicteto quondam notatum, & M. Annæo in dialectum Romanam translatum:

Duc me, Parens, celsiq; dominator poli,
Quocunq; placuit: nulla parendi mora est.

Assum impiger. Fac nolle: comitabor gemens.

Cum verò de re sua non fore animadverteret, in luctu Viduitatis & squalore, quicquid supereset ævi, transigere, hinc eo, cum tempore, castigato, ad vota transis secunda denuò, & quidem cum MAGDALENA CAMPERIA, Viri Spectatissimi, & Senatoris inter Neagoræos honoratissimi GEORGII CAMPERI Filia, Virgine vultu cultuq; liberali; Uxore hæctenus nitida, cordata, pia; Vidua nunc luctuosa; sicq; Amicitiam hanc Conjugalem vice inis tertiâ. Et fortunatissime quidem: siquidem eos Vinculum hoc connubiale tenuit per quatuor lustra ipsa copulatos, & quino quoq; lætæ genialis beavis pignore, prole mascula terna, bina femella. At primum quidem horum A. O. R. c. l. 13c XLIII. III. Id. Maji Parentibus novellis concreditum, illicò, post adeptum initiationis Sacramentum, quod paternum MATTHIÆ nomen ipsi indiderat, ex amplexu eorundem rursus est ereptum. Quæ misera non tam infantis, quàm ipsorum potius Parentum sors haut levi eos corripuit sollicitudine. Nullum siquidem funus non est acerbum, quod Parens sequitur. Immo toties homo putatur mori ipsemet, quoties amittit suos. Ast verò, quod ad Johannem Lydium Josephus Scaliger olim dederat, idem ipse sibi tum repeti censebat solatium. Ita autem ille magnus magni Parentis Filius: De Filiolo, inquit, vicem potius tuam, quàm illius doleo. Ille jam possidet gaudia, quæ nos speramus. Atq; ille tanto felicior te, quanto beatius est frui præsentibus, quàm futura sperare. Ac non solum alio, qui hujus defectum suppleat, munerabitur te DEUS, sed & plurimum Patrem facere te potest, ut ex illa copiâ inopiam hanc præsentem solari possis.

Et

873
Et sanè quod primò spei cujusdam erat solatium, id factum ipsius rei dein Oraculum. Anno siquidem XLV. prid. Id. Febr. alius in lucem ipsi editur Filiolus, qui eodem paterno insignitus nomine, ob indolem & ingenium liberale qualibet spondit præclara. Ast idem catarrho suffocativo, Puer jam quinquennis, A. C. c. l. 13c L. prid. Non. Febr. obiturnimisheu! præmaturo, Parentibus expectationem temporariam omnem frustratus, duplex hinc peperit cordolium. Vulnus enim ex discessu filiolis primi, cicatrice jam obductum, vulnere hoc recrudit; atq; idem ex filiolis demigratione alterius hinc quasi geminavit. Ut hinc non ab re Parens maestissimus ita sum exclaimando scripseris:

O Liberi, quàm amara fertis gaudia!

Consolabantur tamen Cajum hunc, Cajamq; duæ, quæ inter hæc data ipsis à DEO erant Filia MAGDALENA & ANNA ROSINA. Consolabatur & eos postea tertius ex eadem Costa filiolus CHRISTIANUS, una jam familia destina, spes Patris, delictum Matris, A. C. c. l. 13c LI. a. d. XIV. Cal. Febr. puerperio satis auspicato progenitus. Sed, DEUS bone, quàm curta & hac ex Liberis tenerrimè adamatis fuere illis solamina! Uno siquidem eodemq; anno c. l. 13c LV. MAGDALENA & CHRISTIANUS, præacerbis nimium funeribus elati, Orbi huic valedicant; illa quidem XV. Cal. Maji, hic verò VI. Non. Quintil. atq; sic Parentibus suis dolore suo discessu, non geminum, sed vel centuplum progenerant. Attamen uti CHRISTIANUS MACHNERIUS Tobia Sartorio, Signatori Magdaleno, homini meliorem fortunâ digno, avayæquædæcoudæ non minus verè, quàm scitè dicebatur CHARUS ES IN MANU CHRISTI: ita nec de MAGDALENA minus, fiducia indubitabili, Parentes Christiani, pro pietate suâ, erant persuasissimi. Una ergò hinc superstes erat ANNA ROSINA, quæ, ex Conjugio hoc tertio, etiamnum, ex indulgentia divino, superstiat. De hac olim A. c. l. 13c XLIX. a. d. XVI. Cal. sext. natâ, ita tu, Vir Venerabilis, SEBASTIANE ALISCHERE, Marcia suæ gratulatus:

C

Filia

Filia nata tibi, sacro quæ fonte rigata,
ANNA ROSINA suum prænotat ingenium.
Omina nomen habet; quæ gratia dia secundet:
Sit Charis, & pulcro spiret ab ore Rosas!

Nec sanè tum mihi Poëta, quem ego quidem, sine fado, inter optimos Silesia nostra semper numeravi; sed verius Propheta visus es obisse partes, adeò verè, ex nomenclatione ejus, ominatus es. Usq; adeò nempè in ipsa prima adolescentia puellaris ætate, ingenii felicitate sui, illa sexûs fæminei ornamenta jam videtur præcipere. Unde & dulcissimum misera orbitatis paternæ solatium hætenus, & senii ingravescentis usq; fuit delictum. Quam ut Vita moriûq; Arbitræ Patri viduata servet incolumem, & pluribus subinde desibus exorner, votum hinc Patris optimi erat novissimum. Atq; sic MACHNERUS amicissimus paternam quoq; in liberos sanctè, pro eo ut par, coluit necessitudinem. Quanta verò conjunctione aliis se Viris, Magnis, Doctis, Bonis, Virtute, eruditione, morumq; fælicitate adstrinxerit, nostrum non est fusè, prout res quidem possit efflagitare, ire demonstratum. Ex eo sanè, quo peregrè ex Campis Academicis est reversus, Viris Patria nostra laudatissimis, & quibusdam natalis soli quasi gemmis, non cognitus tantùm, sed & plerisq; factus est conjunctus. Prima autem reduci fundamina locavit officiosa liberalitas, quâ MATTHÆUM PEZOLDUM, Cancellarium Reg. Suidnic. & Javor. Præfecturæ emeritum sibi obstrinxerat. Ut enim filium ejus in Academia ad Oderam graviter decumbentem reduceret domum, ultrò iter suscepit, atq; sic Parentis animum pientissimè nimium quantum sibi reddidit devinctum. Nec sine emolumento tamen suo, siquidem illius quoq; Lycei ornamenta primaria, hæc viâ à facie, qua fama ipsi priuserant cognitissima, innotescunt, CHRISTOPHORUS nempè PELARGUS, WOLGANGUS CRELLIUS, MATTHÆUS COLDEBACHUS, GREGORIUS FRANCIUS, CONRADUS BERGIUS, PHILIPPUS EGERIUS, GOTTOFREDUS WEIDNERUS, CHRISTOPHORUS NEANDER, DAVID ORIGANUS, ÆGIDIUS

BLO-

875.
*BLOTIUS, CYRIACUS HERDESIANUS, THEODORUS EBER-
TUS. Officii autem hujus promptitudinem Scavola eximius com-
pensat reverso singularem ipsi conciliando familiaritatem apud Suc-
cesforem GOTTOFREDUM BAUDISIUM, Papinianum Silesiæ no-
stræ Juris æquiq; consultissimum. Cujus etiam interventu, & sin-
cero, honorificoq; de eo judicio paulò post CASPARI KIRCHNERO,
MARTINO OPITIO, BERNHARDO NÜSLERO, MICHAELI
BARTSCHIO, & ceteris illustris aula Ligie administris factus est gra-
tiosissimus. Unde & his moribus suis & virosum horum Mercuria-
lium judicio, GEORGIO RODOLFO, Principi illustrissimo, com-
mendatus satis lauto ibi potitus esset munere, nisi Senatûs nostri Ma-
gnifici Vacatio specialis officia ejus sibi præoccupasset. Cui vocationi
planè genarato L. M. Q. ut pareret, par erat. Veluti autem pertinax
dehinc in functionibus ipsi concreditus solertia Patribus Patria com-
mendavit universis: ita peculiaris quoq; non paucorum complexa eum
est faventia. Nihil namq; virtute fortius, nihil ad bonos devin-
ciendos violentius. Ita nolo hic recensere, quo adfectu eruditæ ejus
modestiam, & officiosam promptitudinem amplexi semper fuerint
Collegæ. Superjedeo enarrare, quos alios omnis generis præstabiles
Reip. hujus Cives cordata sua humanitate sibi fecerit Favitores. Ni-
mirum quia hoc non ipsa tantùm Civitatis omnis Conscientia, sed &
scripta in Natales ejus, Nuptiales, Nominales, Caritatumq; ejus Emor-
tuales dies Carmina plus satis contestantur. Istud tamen mente gra-
tâ non possum non meminisse, quod Viris aliis litteratissimis indignum
me, nescio quâ adfectûs declinatione, jungere dignatus, Cyrenis sic
gruem, quod dicitur, immiscere non dubitavit. Gratiam hanc debeo
ANDRÆ TSCHERNINGIO, P. P. ad Varnum celebratissimo,
Amicorum ab ipsa adolescentia Gymnica Corculo. Hic Vratislaviâ
olim discesurus geminum absentis sui MACHNERO constituebat
Optionem, CASPARUM HERRMANNUM, membrum dein Bregæ
Ordinis Senatorii amplissimum, & hunc suum Gebhardum, candore
quidem his animis ingenuis, etsi aliis omnibus, neutiquam cedentem,*

C 2

Scilicet

Scilicet ut idem Germania nostra Flaccus AUGUSTI BUCHNERI
 Te vivo, in hoc amoris genere fueras paraturus. Quem ut nunquam
 non amavit delicatissime; sic communem gessit hunc Nostrium sibi re-
 cipere Amicum. Ita enim ad Tscherningium suum ille Philologorum
 augustissimus A. C. 1790 XLII. i. sic Cal. Jan. Accedit, quod tibi
 satis hanc fuit, si solus amares, nec in societatem hanc traheres opti-
 mum ac eruditissimum MACHNERUM. Quicum ut Pythagorica,
 planè Amicitia tibi est; ita amicos tuos etiam communicandos cum
 eo censuisti. Rectè verò & bene: modo ipsemet & dignus satis sim,
 quem vos, o eruditissimæ animæ, jure positis tam delicatè & liberali-
 ter amare. Quam familiariter verò consuetudinem hanc & cum
 meo Tscherningio, & suo Buchnero perpetim colueris, testes sunt lit-
 teræ etiamnum ab his Poëseos Duumviris residuæ. In quarum no-
 visimis ita magnus ille Leucoridos sua Apollo: Sunt, inquit, in mani-
 bus DOMINI fortes meæ. Si quid humanitus tamen acciderit, tu
 nostri memoriam, Machnere charissime, comiter habebis. Ut ne
 quid tandem dicam de i. iris litteratissimis aliis, sæculi nostri ornamen-
 tis, qui adhuc vivi & dolorem ex obitu ipsius cum voce, tum Scriptis,
 plus satis attestantur. Sed quid nocturnas Athenas? Ipsæ enim vestrae,
 Kiriodecumati, litteræ ad Beatum nostrum data, & ex ejus voluntate
 in scriptis jam meis, inter cimalia litteraria alia, æservata, testes sunt
 sat locupletes, quam liberaliter vos è felici unius honestatis obstetricatu
 natam inter vos colueritis Amicitiam. Usq; adeo erudita Virtutis
 comitis non potest non Amorem homini conciliare!

Rerum enim verò quid juret gratia atq; amicitia florere hominum,
 nisi summi & præpotentis in Celo Patris nobiscum intercedat favor?
 Atq; capropter non homines tantum, sed & ipsum hominum Amato-
 rem DEUM studuit sibi conciliare Fautorem, id est, non bonus tantum
 Amicus, sed & bonus juxta Christianus ut esset, usquequaq; allabo-
 navit. Ut proin fundamina orthodoxæ Pietatis ab ipsa Parentum
 devotorum curâ à teneris ipsi jacta, & in Scholis à doctis sanctisq;
 Theologis, salidè eranti firmata: ita & eadem Sacrorum instituta ad
 extremum usq; vitæ terminum defensa ab eadem sunt & exercita.

Atq;

Atq; hinc etiam si tam peregrè, quam domi frequens ipsi intercederet
 conjunctio cum Viris cetera eruditissimis, sed sublestiore de rebus divi-
 nis opinione imbutis; attamen, in sententiam illorum ut prævaricare-
 tur, cavet semper sedulo. Videlicet uti nec officiosam hanc illorum
 amicitiam nomina criminoso voluit inquinare: ita Censor eristicus
 eorundem fieri causè recusavit, altioris hoc esse indaginis & summa-
 rum Theologorum opus arbitratus. Ut enim Sophus ille oderat homi-
 nes philosopha sententiâ & ignavâ operâ: ita & hic Noster sententiâ
 suæ senioris veritatem vitæ potius sanctitate & devotione, quam liti-
 giosis verborum velitationibus maluit comprobare. Quem probum
 vitæ ipsius cursum respiciens præfatus BALDISELUS, Cancellarius in-
 clutissimus, talem ex nomine ejus MATTHIAS MACHNERUS
 J. U. C. collegit, alterutra adspirationum decepta, Anagrammatissimum:
 CHRISTUS MEA UNICA META. Quem eundem, pro Macarita
 nostri pietate, sapientè idem eruditèq; sic explicat:

Pone scopum, quemcunq; velis tibi; quisquis eris tu;

CHRISTUS, qui sursum est, UNICA META MEA est.

Hunc igitur lusum Anagrammaticum imitatus Abraham à Fran-
 ckenberg, erudita Nobilitatis quidam velut pyropus, ex eodem devo-
 tionis fonte ita, satis quoq; festivè pietatem ejus exprimendo; MAT-
 THIAS MACHNERUS, arte Lycophrania prolata, AN CHRI-
 STUS MATHEMA? ita mox, CHRISTUS M. ANATHEMA,
 explanat:

Non dubito AN CHRISTUS sit sub cruce forte MATHEMA:

Nam CHRISTUS cordi M. agnum ANATHEMA meo.

Nam sicut Christianus, ex sententiâ adagiati, habetur Crucianus:
 ita & Machnerus noster per casus varios, per aspera quaq; rerum dis-
 crimina, Christianus perposcitur, in vitâ sua omni plus satis fuit agi-
 tatus. Ut enim ne repetam ærumnas, pericula bellica, oppetias
 Conjugum Liberorumq; ipsius mortes, sanè quas non i. se etiam affli-
 ctissimus in Corpore suo sustinuit ægritudines? Quoties non infestis si-
 mis arthritidos & iliaci iterum iterumq; doloribus fuit divexatus?

Quos ita tamen semper pertulit singulos, ut ingenio minimè succumberet, sed divina voluntati confusus vel in ipso grabato suo Clinicus docti aliquid musinaretur. Amicis suis id probarem litteris Viri Magnifici NICOLAI HENELII ab Hennenfeld, Consi non unius nostræ Metropoleos, sed & ipsius Imperatoris Cæsaris, ab Amico hoc ipsius magno ad Nostrum quondam datis, quibus hunc ingenii ejus vigorem plus satis extollit, nisi aliud harum suaderet prolixitas. Ad quam morborum etiam malorumq; panegyrim, dubio procul, pariter respexit MATTHÆUS APPELLES de Leuenstern/ duorum Cæsarium, duorum etiam Principum Consiliarius, dum acrolexideton hoc quadruplicis Crucis Technopægnion sane quàm artificiosum ipsius inscripsit nomini Fautor ejus amantissimus.

In Cruce sperabo, JESU.

In Te sperabo IESU laudabile ab OriU
Cui Nomen, quem Nubila, quem Barathrumq; verentur.
Occasum Solis Cui Cantat Adusq;, movetq;
Subdita Plebs Et Rex Animofo Barbitum OvatU,
Sperabo sperans Et Ut Ut Bellona repugnet,
Non Patiar me Confundi, quia Conteris hostes
Sperantum, peant pprio Et jugulentur ut EnsE.

Atq; ut in florente adhuc ætate pro symbolo sibi elegerat: Memento Mori JESU Salvatori: ita & per omnem dein vitam hac beata in Christo euvuavia nihil quicquam duxit antiquius. Utq; enim fidei est indubitata, quod idem Fratrulavie nostræ Apollo, eodem Conditi & Redempti Orbis anno, scitè vereq; ad eundem Nostrum scribendo judicavit:

Mors ea non Mors est, potivs sed Vita pvtanda,
SI SALVatori VIVIMI's & MORIMVR.
CreDe MIHI, bene qVI VIXIt, bene fInIt obItqV:
non obIt, at prorsVs qVI bene fInIt, abIt.

Quid

Quid mirum igitur, si, tot morbis tandem fractus, & senio insimul jam inclinato, mortem eâ animi expectavit constantiâ, ut Confessionarius ejus ad me, de hac pectoris ejus fortitudine, admirandus fateretur, se inter eos, quibus solatio suo moribundis hæcenus adfuisset, adhuc observasse neminem, qui animo tam præsentis analysin suam expectasset. Malum scilicet hoc Christianus Socrates satis jam pridem fuerat præmeditatus, cujus inde ictus non posset non ipsi venire mollior. Unde etiam factum, ut tabe lenta pereset, & aqua intereunte confectus, placide & sine murmure hunc, prid. Id. Quintil. horâ pomeridiana quarta dimidiata jam mortua, exciperet, atq; ita Animam CHRISTO, Sopitatori suo, Christianus bonus, pte resignaret, exuviiis a. d. XIV. Cal. Sextil. ad Elisabethanæ, ritu honorifico, conceditis. Vale proin, ò Anima sanctissima, vale, & satve æternum! Nos eo ordine, quo DEUS juserit, Natura permiserit, placide te beateq; insequemur!

Quàm bonus ergò hinc tandem, uno verbo, virtuosusq; fueris Vir, ab obitu jam tum tenax veri etiam atq; etiam predicat fama. Virtus siquidem incolumis suos plerumq; senit Zoilos; at eadem ex oculis sublata vero demum meritoq; æstimatur pretio. Atq; hinc est Resp. nostra tot sibi nec optat, nec optare habet MACHNEROS, quor Darius Zopyros; parem tamen doctrinâ sibi, fide, sollertia, expeditaq; negotiorum cura desiderat Juris æquiq; Consultum.

Ut ita hac, quam in vita, cum Seneca Itecanic, sibi semper quasivis à morte jam tum frui incipiat memoriâ, bona potius, quàm magna. Ecquid autem bona mens, post votum beata, anima cum Corpore rursus sibi conjungenda, æternitatis possis optare præstantius, nisi hanc famæ inter bonos perennaturæ vivacitatem? Etenim quod Johannes, non ille quidem suæ Græciæ, sed nostræ Silesiæ Chrysostomus, HEERMANNUS, P. L. C. & Theologus, haud è multis, de vitâ ejus integrè & à voluntariis cultis castè actâ jam olim, ex ejus nomenclatura MATTHIAS MACHNERIUS, transpositis litterarum elementis, & demptis adspirationum notis, judicavit; MENS CASTI AMATUR;

idem

*Adem imprimis ab obitu ejus est eritq. porro firmisimum. Ma autem
ille Pastor Cæbenensium emeritus :*

Sis castus, velut es. **MENS CASTI** semper **AMATUR.**

Hanc Pius, Angelus hanc, hanc amat immò **DEUS.**

Hoc triplici quid amore tibi magis utile ? **Famâ**

Fulges, tutus agis, **salvus & astra subis.**

*Hæc igitur, Fautores honoratissimi, & hujus generis plura sunt,
qua ego velolim ex eo, vel hætenus de eo audita vobiscum | artim com-
municanda censui. Totus siquidem animus meus in hac una i | sui
contemplatione adhuc, & meritisimo quidem ejus, est defixus. Nam
mi Scriptor Latinorum Atticus de Virginio Rufo olim, ad Voco-
nium Romanum suum : Virginium cogito, Virginium video, Vir-
ginium jam vanis imaginibus, recentibus tamen, audio, alloquor,
teneo : ita ego Machnerum cogito, Machnerum video, Machnerum
jam vanis imaginibus audio, alloquor, teneo. Frustra tamen ubiq.
frustra sum. Hoc uno interim suffultus solatio, præcessisse eum de-
cedendo, non interisse. Præmisimus siquidem eum, non amisimus,
recepturi, depositâ jam mortalitate **MACHNERUM** immortalem.
Ita spes reditus elevat abitum. Vale ergo iterum iterumq., novelle
Celorum indigena, & Amicitia nostra conjunctionem, in sede illa
potiore, sponde tibi sæculis nullis terminandam ! Valete verò & vos,
Humanitatis eruditæ lumina, & memoriam Amici dignissimi retine-
te, amate, honorate sempiternam.*

Τὸ 28 γέρας τῆς Γαλιλαίας.

